

EL DO DEL MINISTERI SACERDOTAL

El pròxim 24 de juny, solemnitat del naiximent de sant Joan Baptista, quatre diaques que durant els últims anys han estat formant-se en els seminaris de la nostra diòcesi, seran ordenats sacerdots i, d'esta manera, s'incorporaran al presbiteri diocesà. Vos convida a que doneu gràcies a Déu per estos nous sacerdots que són un regal per a les comunitats cristianes que formem esta porció del Poble de Déu que pelegrina cap al Regne de Déu en estes terres de València.

La possibilitat del sacerdoci no entra en l'horitzó vital de la majoria dels joves del nostre món, fins al punt que molts no arriben a entendre els motius que poden justificar una decisió com esta. Mentre que en èpoques passades la vocació sacerdotal era una opció positivament valorada, esta no és la situació en la qual vivim. A pesar que la immensa majoria dels sacerdots viuen amb generositat i entrega la seua vocació, hui no estem davant un ministeri socialment reconegut. Des d'un punt de vista humà, estem davant una decisió que implica una ruptura amb els paràmetres de la nostra cultura dominant. Per això hem de demanar al Senyor que els concedisca la gràcia de viure el seu ministeri amb senzillesa, amb humilitat, amb alegria i amb el desig de servir al Senyor amb santedat malgrat les dificultats amb les quals es trobaren en la vivència del seu ministeri, i de la indiferència i incomprensió que puguen arribar a experimentar en alguns moments de la seua vida sacerdotal.

La situació que estem vivint pot ser purificadora per a l'Església, perquè evita motivacions inautèntiques en l'opció vocacional: hui no es pot desitjar el sacerdoci per poder o per prestigi. Si ens preguntem per les raons que poden portar a un jove a oferir-se al Senyor com un humil treballador de la seua vinya i a entregar-li totalment la seua vida i la seua persona, descobrirem que, en el fons, això només s'explica quan es viu una amistat amb Jesús tan forta que el porta a sentir passió pel seu Regne, a estimar a tots amb el mateix amor de Crist, a desitjar que tots els homes i dones del nostre món arriben a conèixer-lo i a estimar-lo. El Senyor li va confiar a Pere la missió de pasturar les ovelles del seu ramat després de preguntar-li tres vegades si l'estimava. Vos convida a que demaneu al Senyor que siguen homes d'oració, perquè el seu amor a Crist no vaja de més a menys, sinó que siga cada dia més fort i alimente la seua vida sacerdotal.

Els instruments amb els quals hauran de realitzar la seua missió són senzills i aparentment poc eficaços: la Paraula de l'Evangeli; la celebració dels sagraments per mitjà dels quals arriba a tots l'amor i la gràcia de Déu; la proximitat a les persones, especialment als qui més pateixen; l'amor a les comunitats que els seran confiades, sense fixar-se en primer lloc en les seues pobreses, sinó en la vida evangèlica que hi ha en elles; i l'oració per tots. Només d'aquesta manera podran ajudar-les a créixer en la vida cristiana. Un pastor bo és aquell que estima molt als seus germans, que prega molt pel seu poble, que entrega la vida per les seues ovelles. Demanem al Senyor pels nous sacerdots perquè este siga l'ideal de les seues vides.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***